

Sygn. akt III Ca 295/20

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 stycznia 2021 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący – Sędzia Sądu Okręgowego Magdalena Balion – Hajduk

po rozpoznaniu w dniu 26 stycznia 2021 r. w Gliwicach

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa Spółdzielczej Kasy Oszczędnościowo - Kredytowej(...)w C.

przeciwko M. Z.

o zapłatę

na skutek apelacji powódki

od wyroku Sądu Rejonowego wG.

z dnia 27 listopada 2019 r., sygn. akt II C 618/19

1. **oddala apelację;**

2. **zasądza od powódki na rzecz pozwanego 120 (sto dwadzieścia) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu odwoławczym.**

SSO Magdalena Balion – Hajduk

Sygn. akt: III Ca 295/20

UZASADNIENIE

Wyrokiem z 27 listopada 2019 r. Sąd Rejonowy w G. zasądził a od pozwanego M. Z. na rzecz powódki Spółdzielczej Kasy Oszczędnościowo - Kredytowej (...) z siedzibą w C. kwotę 8298,29 zł wraz z umownymi odsetkami w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego Narodowego Banku Polskiego w stosunku rocznym, lecz nie wyższymi niż odsetki maksymalne za opóźnienie od dnia 20 czerwca 2019 roku, oddalił powództwo w części i zasądził od pozwanego na rzecz powódki 1762,94 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sąd Rejonowy ustalił, że 30 lipca 2015 roku pozwany zawarł z powódką umowę pożyczki z ubezpieczeniem nr (...), na podstawie której powódka udzieliła pożyczkobiorcy pożyczki kwoty 10 000zł. . Umowę zawarto na okres od 30 lipca 2015 roku do 15 lipca 2025 roku, całkowita kwota do zapłaty wynosiła 17 858,12 zł, spłata miała nastąpić w miesięcznych ratach w terminach i kwotach wskazanych w harmonogramie spłaty pożyczki, który stanowi załącznik nr 2 do umowy. Całkowity koszt pożyczki wynosił 7658,12 zł, ponadto pożyczkobiorca zobowiązany był ponieść koszty związane z zawarciem umowy to jest prowizję z tytułu udzielenia pożyczki w kwocie 600 zł. Koszty związane z ustanowieniem zabezpieczeń w kwocie 1255,54 zł, zaś w przypadku zaległości w spłacie pożyczki pożyczkobiorca był zobowiązany do uiszczenia na rzecz powódki opłat za czynności windykacyjne. Pożyczkodawca zastrzegł sobie prawo do wypowiedzenia umowy z trzydziestodniowym terminem wypowiedzenia i postawienia jej po okresie wypowiedzenia wraz odsetkami w stan natychmiastowej wymagalności wraz w przypadku stwierdzenia, że warunki

udzielenia pożyczki nie zostały dotrzymane lub gdy pożyczkobiorca nie zapłacił w terminach określonych w umowie pełnych rat pożyczki za co najmniej 2 okresy płatności po uprzednim wezwaniu pożyczkobiorcy listem poleconym do zapłaty zaległych rat w terminie krótszym niż 7 dni od otrzymania wezwania pod rygorem wypowiedzenia. Pozwany otrzymał regulamin, tabele prowizji i opłat, harmonogram spłat. Pokwitował też odbiór kwoty pożyczki wypłaconej gotówką w dniu podpisania umowy w całości. W dacie zawarcia umowy wyraził zgodę na przystąpienie do grupowego ubezpieczenia na życie członków (...), kwota ubezpieczenia opiewała na kwotę 10 000 zł. 28 lutego 2018 roku strony podpisały aneks do umowy, gdzie ustalono nowy harmonogram spłat i postanowiono, że całkowity koszt pożyczki wynosi 8 542 zł, a ponadto, że pożyczka oprocentowana jest wg zmiennej stopy procentowej ustalonej przez zarząd (...), które w dniu zawarcia w dacie aneksu wynosi 10 % w skali roku, kwota pożyczki 10 000 zł została rozłożona na 87 rat od 15 maja 2018 roku do 15 lipca 2025 roku. Pismem z 5 grudnia 2018 roku powódka zawiadomiła pozwanego, że wypowiedziała mu umowę pożyczki zawartą 30 lipca 2015 roku, wskazując że termin wypowiedzenia wynosi 30 dni od otrzymania pisma. Wskazano, że na dzień sporządzenia pisma kwota zaległego zadłużenia wynosi 249, 26zł – kapitał, 440,34 zł – odsetki umowne, 5,80 zł - odsetki karne, 175 zł - koszty wezwań, 27,64 zł zaległości z rachunku ubezpieczenia - łącznie 898,04zł. Pismem z 7 stycznia 2019 powódka wezwała do spłaty należności w związku z upływem trzydziestodniowego terminu wypowiedzenia.

Sąd Rejonowy uznał, iż strony łączyła umowa pożyczki, do której mają zastosowanie art. 720 i następne kodeksu cywilnego. Wskazał, iż w niniejszej sprawie termin przedawnienia zgodnie z art. 118 k.c. wynosi 3 lata, pozew wniesiono 28 stycznia 2019 roku, czyli po upływie niespełna roku od daty zawarcia umowy renegotjacyjnej, związku z czym nie doszło do przedawnienia roszczenia. Pozwany kwestionował okoliczność, że otrzymał kwotę pożyczki, jednakże z pkt 37 umowy wynika, że pożyczkobiorca pokwitował odbiór kwoty pożyczki, co potwierdził własnoręcznym podpisem.

Odnosząc się do zarzutu, iż postanowienia dotyczące dodatkowych opłat zawierają klauzule abuzywne Sąd pierwszej instancji wskazał, że pozaodsetkowe koszty pożyczki mieszczą się w granicy określonej w art. 36a ustawy z 12 maja 2011 roku o kredycie konsumenckim. Prowizja 600zł nie jest wygórowana z uwagi na okres spłaty pożyczki jak i kwotę faktycznie przekazaną do dyspozycji pożyczkobiorcy. Powódka wskazała, że pozwany dokonał dwóch wpłat - 16 maja 2018 roku i 13 czerwca 2018 roku. Pozwany nie wykazał, iż spłacił więcej rat, a to na nim ciążył obowiązek wykazania tej okoliczności.

Sąd Rejonowy uznał, że powód wykazał swoje roszczenie w zakresie kwoty 8 278,29zł tytułem niespłaconego kapitału, 20 zł tytułem kosztów windykacji, o odsetkach orzekł od 20 czerwca 2019 roku albowiem powód nie wykazał dowodu świadczącego o tym, że pozwany otrzymał pismo stanowiące wypowiedzenie. W związku, z czym Sąd uznał, iż wypowiedzenie stanowiły dopiero dokumenty otrzymane przez pozwanego wraz z odpisem pozwu. Pozwany odebrał je 20 maja 2019 roku i trzydziestodniowy termin wypowiedzenia opłynął 20 czerwca 2019 roku. Sąd Rejonowy oddalił powództwo w zakresie części odsetek umownych oraz kwoty 822,68 zł, albowiem powódka nie wykazała, aby poniosła koszty powiadomień i windykacji powyżej 20 zł, nie wykazała, by sporządziła więcej niż jedno wezwanie do zapłaty oraz skierowano inne powiadomienia do pozwanego czy podejmowała inne czynności windykacyjne. Ponadto Sąd Rejonowy uznał, że powódka w żaden sposób nie wykazała w jaki sposób wyliczyła skapitalizowane odsetki umowne na kwotę 556, 47 zł, nie wykazał również, iż faktycznie pokryła za pozwanego koszt ubezpieczenia.

Powódka w apelacji zaskarżyła wyrok w części w zakresie oddalonego powództwa co do odsetek umownych zgodnie z żądaniem pozwu od wniesienia powództwa oraz w zakresie oddalającym powództwo ponad kwotę 8298 zł.

Zarzuciła naruszenie - art. 232 k.p.c. przez błędne przyjęcie, że powódka nie wywiązała się z obowiązku udowodnienia okoliczności, z których wywodzi skutki prawne i nie przedstawiła wystarczających dowodów dla udowodnienia wysokości dochodzonej pozewem należności, podczas gdy z dołączonych do pozwu dokumentów wynika podstawa prawna dochodzenia należności, jej wysokości i sposób wyliczenia, a pozwany nie kwestionował wskazanej przez powoda daty wymagalności roszczenia, nie zaprzeczył otrzymaniu wypowiedzenia,

- art. 233 k.p.c. przez przyjęcie, że powód nie wykazał okoliczności, że poniósł w koszty powiadomień i windykacji, podczas gdy twierdzenia powoda są logiczne wzajemnie się uzupełniają, potwierdzając istnienie zobowiązania.

Powódka wniosła o zmianę wyroku przez uwzględnienie powództwa w całości ewentualnie uchylenie wyroku zakresie zaskarżonym i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania i zasądzenie na swoją rzecz kosztów procesu.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja nie mogła odnieść skutku.

Sąd Okręgowy podziela ustalenia faktyczne sądu pierwszej instancji oraz podstawę prawną i unikając zbędnych powtórzeń przyjmuje je za własne.

Powód, jako strona inicjująca proces, jest obowiązana do udowodnienia wszystkich twierdzeń pozwu, w oparciu o które sformułowała swoje roszczenie. Powinność taka wynika wprost z treści art. 6 k.c., zgodnie z którym ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. Reguła ta znajduje również swój procesowy odpowiednik w treści art. 232 k.p.c., w świetle którego to strony są obowiązane wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne. Oznacza to, że sąd nie jest odpowiedzialny za wynik postępowania dowodowego, a ryzyko nieudowodnienia podstawy faktycznej żądania ponosi powód.

Sąd Rejonowy prawidłowo ocenił, iż to na stronie powodowej ciążył obowiązek wykazania zgodnie z art. 6 k.c. i 232 k.p.c. treści łączącego strony stosunku prawnego i wysokości wynikającego z tego tytułu zobowiązania pozwanego.

Wbrew twierdzeniom apelacji powód nie przedstawił dokumentu, z którego wynikałoby, że pozwany otrzymał wypowiedzenie umowy pożyczki. Powódka nie wykazała także poniesionych kosztów windykacji jak również kosztów poniesionych w związku ze składką ubezpieczenia. Pozwany w toku postępowania zarzucił, że umowa zawiera klauzule abuzywne, a ponadto że powódka nie wykazała kosztów windykacji i wezwań, a dodatkowo podniósł, że koszty w postaci monitów w kwocie 20 zł czy 25 zł są nieuzasadnione, gdyż znaczek kosztuje 5,90 zł i opłaty z tego też powinny być ustalone w rozsądnym poziomie i nie mogą stanowić kary, a jedynie wyrównanie poniesionych przez wierzyciela kosztów wskutek niewykonania zobowiązania dłużnika. Zarzucił także, iż powódka nie wykazała, aby jakąkolwiek kwotę z tytułu ubezpieczenia przekazała ubezpieczycielowi. Powódka nie odpowiedziała na te zarzuty, a także do apelacji nie dołączyła jakichkolwiek dokumentów, które miały wykazywać wysokość zobowiązania co do przeprowadzonych czynności windykacyjnych i opłaconego ubezpieczenia. Ponadto sąd powinien z urzędu badać prawidłowość wskazanej daty wymagalności jako daty początkowej biegu odsetek. Data ta wiąże się z datą doręczenia pozwanemu wypowiedzenia. Skoro powódka nie przedstawiła takiego dowodu doręczenia Sąd Rejonowy prawidłowo przyjął, iż wypowiedzenie nastąpiło w dacie doręczenia pozwanemu odpisu pozwu z dokumentami. Brak dowodu skutecznego złożenia oświadczenia o wypowiedzeniu uniemożliwia ustalenie prawidłowości wypowiedzenia umowy oraz kiedy całość zadłużenia stała się wymagalna.

Sąd Okręgowy, mając powyższe na uwadze, na mocy art. 385 k.p.c. oddalił apelację jako nieuzasadnioną.

Orzeczenie o kosztach postępowania odwoławczego oparto na art. 98 § 1 i 3 k.p.c. w zw. z art. 99 k.p.c. w zw. z art. 108 § 1 k.p.c. w zw. z art. 109 § 1 i 2 k.p.c. a złożyło się na nie 120 zł tytułem wynagrodzenia adwokata.

SSO Magdalena Balion – Hajduk